

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1729/2023
17.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Зорана Хаџића и Весне Субић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милош Вучићевић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Душан Јерковић“ у Ужицу, чији је заступник Градско правобранилаштво Града Ужица, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4757/22 од 18.01.2021. године, у седници одржаној 17.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4757/22 од 18.01.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4757/22 од 18.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П1 507/21 од 13.09.2022. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име накнаде штете због неисплаћене разлике зараде за период од 01.09.2018. године до 01.03.2021. године, плати појединачне месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате, као што је ближе наведено овим ставом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужилце којим је тражено да јој тужена на име накнаде штете због неисплаћене разлике зараде за период од 01.03.2021. године до 01.06.2021. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате, као што је ближе наведено овим ставом изреке. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 78.010,24 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4757/22 од 18.01.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена је пресуда Основног суда у Ужицу П1 507/21 од 13.09.2022. године у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучује применом одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 18/20), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о којој је одлучено побијаном пресудом је исплата на име увећане плате за рад са ученицима са посебним потребама. О овом праву тужиле и висини тражене накнаде, нижестепени судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда о примени Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“ бр. 44/01 ... 95/18) у предметима са правним основом и чињеничним стањем као у овој правној ствари, из којих разлога у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Стога, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, те је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, у овој врсти спора, дозвољеност ревизије се цени на основу члана 403. став 3. Закона парничном поступку, којом је прописано да ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 15.07.2021. године, ради накнаде штете, а побијана вредност предмета спора је 60.396,77 динара.

Како се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању или престанку радног односа, већ о новчаном потраживању из радног односа у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужене недозвољена.

На основу изложеног, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**